

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ การบริหาร โครงการ โรงเรียนเพื่อชีวิตและชุมชนในจังหวัดอุตรดิตถ์

ชื่อผู้เขียน นายเสมอ นาสอน

ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์:

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุกานดา ตปนียางกูร ประธานกรรมการ

อาจารย์ ดร. สุรพล บัวพิมพ์ กรรมการ

อาจารย์ งามอาจ โฆษณพนันท์ กรรมการ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการบริหาร โครงการ ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง และแนวทางการพัฒนาโครงการโรงเรียนเพื่อชีวิตและชุมชนในจังหวัดอุตรดิตถ์ ตามกระบวนการบริหาร 4 ขั้นตอน คือ การศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการ การวางแผน การดำเนินการตามแผน และการประเมินผล กลุ่มประชากรประกอบด้วย ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน และ ผู้นำชุมชน จาก 50 โรงเรียน จำนวน 200 คน ในปีการศึกษา 2539 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามและการสัมภาษณ์ การวิเคราะห์ใช้ค่าเฉลี่ยร้อยละ และการบรรยายสรุป

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ ด้านการศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการ พบว่า โรงเรียนและชุมชนส่วนใหญ่ มีความพร้อมในการเข้าร่วมโครงการด้วยความสมัครใจ แต่โรงเรียน ยังไม่เห็นความสำคัญและไม่มีความจริงจังในการปฏิบัติตามโครงการ เพราะคิดว่าการสร้างหรือพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นให้มีความชัดเจนนั้นเป็นเรื่องยุ่งยาก และโครงการนี้ยังไม่ได้รับความร่วมมือจากบุคลากรทุกฝ่ายอย่างจริงจัง

ด้านการวางแผน พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนส่วนใหญ่ได้ร่วมกันวางแผน โครงการส่วนผู้นำชุมชนนั้น ได้เข้าร่วมในการวางแผนโครงการในลักษณะการเข้าร่วมรับทราบโครงการ โดยโรงเรียนจะขอความร่วมมือจากชุมชน ให้การสนับสนุนด้าน เงิน วัสดุอุปกรณ์และแรงงานมากกว่าที่จะให้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

ด้านการดำเนินการตามแผน พบว่า มีปัญหาด้านไม่มีงบประมาณสนับสนุน และบุคลากรส่วนใหญ่ไม่มีความรู้และไม่มีทักษะที่ดีพอ ในการสอนหรือถ่ายทอดความรู้ประสบการณ์ในด้านวิชาอาชีพอิสระให้นักเรียน นอกจากนั้นการดำเนินการไม่มีความต่อเนื่องใน การนิเทศ ติดตาม ประเมินผล ของ ผู้บริหารโรงเรียน

ด้านการประเมินผล พบว่า โรงเรียนยังไม่ให้โอกาสแก่ชุมชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการสรุป ประเมินผลโครงการอย่างแท้จริง แม้แต่บุคลากรส่วนใหญ่ในโรงเรียนก็ยังไม่มีส่วนร่วมในการสรุปประเมินผล และนักเรียนที่ได้เรียนรู้วิชาอาชีพอิสระ จากโครงการ โรงเรียนเพื่อชีวิตและชุมชน ยังไม่มีความรู้ความสามารถ ไม่มีทักษะเพียงพอที่จะนำไปใช้ประกอบอาชีพในชีวิตประจำวัน ตามศักยภาพได้ จึงทำให้การบริหารโครงการในภาพรวมแล้ว ยังไม่เป็นที่พอใจของทุกฝ่าย